

Ngày 21/01/2007 cũ u trung tßng Ngô Quang Trßng qua đßi, năm ngày sau báo Sài-Gòn Nhß Orange ߝ Cali có bài vißt “Tßng NQT, ông là ai?” Mßi dung trích tß quyßn sách cũ a cũ u thß u tßng Hoàng Văn Lßc và cũ u đßi tá Hà Mai Vißt. Sau đó có hai tßng nói phßn hßi: Mßt cũ a Nguyßn Thß Thiên ߝ Sĩ n Hà vißi cũ a đß “Sß thßt viß bài vißt viß tßng NQT” (The Little Saigon News of Orange, March 9-2007). Hai là bài vißt “Lßi nói không đßng, báo không nên vißt!” cũ a Phan Nhßt Nam (Báo Dân Vißt, Thß sáu 23/03/2007).

Ba bài báo trên ghi lßi mßt sß bißn cũ trong cußc chißn VN, vißi các nhßn xét nhß: “tßng Trßng tßm thßng, sß đß cũ c thßng là nhß tßng Cao Văn Viên nâng đß, danh tißng cũ là huyßn thoßi”, hoßc tßng Hoàng Lßc thì “tß đß cao, vißt sai sß thßt”. Đó không phßi là nhßng đß u mà ngß cũ đß cũ quan tâm, hß cũ mußn bißt viß danh tßng cũ i tißng trong sßch NQT đã tißt lß nhßng sß thßt gì viß lịch sử, cũ ng hßn nhß “Tßi sao tôi bß Huß” hoßc “TT Thiß u đã cũ thß gì khi ra lßnh ông rút bß QĐ I”...

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Qu& Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

Cu& c chi& n đã k& t thúc t& 32 năm tr& c, song có nhi& u s& ki& n ch& a đ& c sáng t&, h& u giúp nh& ng ng& i đi sau “ôn c& tri tâm” đ& đ& a đ& t n& c v& t qua th& m tr& ng hi& n nay. Nhi& u nhân ch& ng lịch sử l& n l& t qua đ& i và hi& n có khá nhi& u h& i ký vi& t v& nh& ng bi& n c& tr& c 1975. M& i tác gi& tùy theo v& trí đ& ng c& a mình mà nh& n đ& nh v& lịch sử. H& có quy& n t& hào ho& c bi& n mình vi& c mình đã làm; h& có th& đ& cao nh& ng ai ban & n cho h&. Không ai ch& trách mà có th& còn khen s& trung h& u c& a h&... Nh& ng xin đ& ng có ý nghĩ mu& n đ& c gi& đ& ng tình v& i mình. Cũng ph& i tôn tr& ng lịch sử và ng& i đ& c, giúp h& th& y đ& c s& th& t c& a nh& ng bi& n c& lịch sử, h& cũng có đ& u óc đ& nh& n xét cái đúng cái sai.

Theo nhà báo lão thành Nguy& n Tú, lịch sử ghi l& i nh& ng s& ki& n x& y ra theo đúng nguyên tr& ng, t& đ& các s& gia s& p x& p có suy nghĩ đ& t& o thành m& t toàn c& nh chung, giúp h& nhìn th& y rõ các s& ki& n trong ti& n trình x& y ra mà vi& t thành s&. Vi& c s& p x& p các s& ki& n lịch sử đ& t& o đ& ng l& i đ& c m& t cách trung th& c dù là t& ng đ& i -m& t giai đ& n lịch sử kh& t& n, các s& gia không kh& i v& p ph& i nh& ng ch& tr& ng nan gi& i, lúc này đành ph& i đ& ch& “t& n nghi” ch& a ch& c ch& n, đ& ng& i sau b& t& c. Tuy nhiên, lịch sử -b& t lu& n & th& i đ& i nào, b& t c& & n& i đâu, x& a nay, đ& u không bao gi& có chuy& n “ng& u nhiên”. Lịch sử -theo m& t qui lu& t b& t di b& t đ& ch là qui lu& t “nhân qu&”, đ& nh& n đ& nh, mà không c& n phán xét r& m r& ; còn ng& i đ& i, có th& “tùy nghi”. Lịch sử đ& ng trên t& t c& vì tính ch& t vô tính, vô tình và vô th& n c& a nó. Lịch sử cũng không c& n đ& c ban cho hai ch& “khách quan”. Lịch sử là lịch sử th& thôi. (1) R& t ti& c có nhi& u tác gi& vì mu& n lôi kéo ng& i đ& c đ& ng v& phía h&, nên c& tình bóp méo s& th& t lịch sử. Vô hình chung, t& mình đánh m& t giá tr& c& a mình và còn mang t& i đ& i v& i đ& t n& c.

Lịch sử do con ng& i làm ra, h& t& o nhân gì t& t g& t qu& n& y, không th& nào tránh kh& i, đó là tính t& t y& u c& a lịch sử. Nói “lịch sử phán xét” ch& th& t ra cũng do ng& i đ& i mà thôi, nh& ng đ& a vào đâu đ& phán xét? Có l& ph& i đ& a vào vi& c làm c& a nh& ng “nhân v& t” lịch sử có đ& p ng v& i l& i ích chung c& a nhân dân hay không? Có h& p v& i đ& o đ& c c& a dân t& c, v& i th& i th& và trào l& u ti& n hóa c& a nhân lo& i hay không? Tr& c th& m tr& ng đ& t n& c, nh& ng ai còn & u t& đ& n ti& n đ& dân t& c ph& i ch& u khó đ& c l& i lịch sử, c& n lịch sử soi sáng...Nh& ng lịch sử ph& i đ& c ghi l& i đúng nh& nguyên tr& ng c& a nó.

Nhân ngày 30/4 và m& t nhân chứng lịch sử v& a vĩnh vi& n ra đi, chúng tôi xin ghi l& i m& t bí & n l& n trong cu& c chi& n VN mà r& t ít ng& i bi& t đ& c. Đó là B& n đ& th& o Hi& p đ& nh Paris ngày 26/10/1972 ra đ& i trong b& i c& nh nào? T& đ& đ& a đ& n s& xung đ& t trong m& i giao h& o gi& a VNCH và đ& ng minh HK v& i k& t cu& c là bi& n c& 30/4. Đ& ng th& i cũng đ& t& ng ni& m c& Trung t& ng Ngô Quang Tr& ng.

X& chi& u ngày 25 tháng 10 năm 1972, t& b& n doanh BTL Ti& n ph& ng QĐ I & Phú Bài (Hu&), t& ng Ngô Quang Tr& ng kh& n trình TT Thi& u m& t tin t& c quan tr& ng: L& c l& ng C& nh sát Qu& c gia QK 1 v& a t& ch thu m& t m& t đ& i n c& a B& T& l& nh QK 5 CS g& i B& Ch& huy Th& đ& i Tam K& (Qu& ng Tín) cho bi& t m& t hi& p đ& nh ng& ng b& n s& đ& c ký k& t ngày 26/10. Kèm theo m& t đ& i n là b& n ph& ng án h& ng đ& n vi& c c& m c& l& n đ& t giành dân và sách đ& ng đ& ng bào xu& ng đ& ng m& ng hòa bình. L& i đ& ng khí th& qu& n chúng, cán b& CS hô hào đ& t phá các c& s& quân s& ti& n t& i c& p chánh quy& n.

Đ& c báo cáo c& a t& ng Tr& ng, TT Thi& u ch& th& B& TTM chuy& n c& p t& c tài li& u đó v& Sài Gòn. BTL/KQ li& n đ& i đ& ng hai phi c& A37 t& Bình Th& y (C& nth&) v& phi tr& ng TSN đ& a

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Quá Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

T/ tá Võ văn Thành, Trưởng ban Tiếp nhận và Chuyển giao tài liệu, đi QK1 lấy tài liệu. Khi A37 sắp đáp xuống Đà Nẵng, phi công báo về Sài Gòn, lúc bấy giờ thành phố Võ xuân Lành - TP. Huế phó Không quân và thành phố Lê Ngọc Triết - Tham mưu phó Hành quân Bộ TTM tức trở về phi trường TSN. Họ gọi điện báo ra Phú Bài và đích thân thành phố Trưởng mang tài liệu về Đà Nẵng trao cho T/ tá Thành. Tài liệu về đến Sài Gòn, trong đêm đó, chúng tôi đã thông báo tin phi công về cho các địa phương và viết phi vụ trình Trưởng TMT.

Vì tính chất khẩn cấp, thành phố trình thành phố chuyển lên Phó Trưởng thành phố. Sáng sớm hôm sau, chúng tôi thành phố Trưởng Nguyễn quang Ngọc, CHT Trung tâm Khai thác tài liệu, thành phố đến đến Dinh để trình bày chi tiết về Trung thành phố Đàng văn Quang, Phó tá An ninh Quân sự thành phố, trong khi TT Thiệu họp khẩn cấp với các thành phố đoàn và các thành phố trưởng. Trưởng Quang cho biết, Kissinger về ra rồi Sài Gòn ba ngày trước, trong năm ngày này đây để tham khảo với chính phủ về bản đồ thông tin, ông ta không thành phố gì đến với ký kết, mà chỉ đưa ra một số báo cáo về hai bên thông tin. Trong khi chính phủ VNCH cho biết gì về với ký kết và ngừng bắn thì thành phố Trung thành phố Cộng Miền Nam và Quân khu 5 CS, cán bộ CS đã biết rõ ngày ký kết và ngừng bắn có hiệu lực, để rồi thành phố thông tin đó chỉ một số thông tin cách làm để giành dân và thành phố chính quyền. Thành phố Chi (Huế Nghĩa), Hoàng Ngọc (Kiến Phong) và nhiều người khác, các thành phố vũ trang CS thành phố có ngừng bắn thông tin, đã nhào ra thành phố ngừng cầm quyền giành dân thành phố thông tin. (2)

Để biết mình cho hành thành phố tin, chi u 27/10, đài phát thanh Hànội công bố toàn văn bản đồ thông tin về ngừng bắn ba thành phố Việt, Anh và Pháp với hai bên để xác nhận số thỏa thuận của TT Nixon. Bên Việt cáo HK là thành phố trao trả vì Kissinger đã hứa sẽ đi Hànội phê chuẩn rồi lại sai hẹn. Hai giờ sau khi Hànội công bố bản văn thông tin, Kissinger mở cuộc họp báo tại Bộ Công (sáng 26/10 giờ HK). Đây là lần đầu tiên, ông họp báo công khai thành phố như: “hoà bình hiện đang trong tay, thông tin đang trong tay một thành phố, để trên cơ sở để ngừng ngày 8/5 về qua của thành phố thành phố... Đó là một để ngừng công ngừng cho thành phố một phe” (3). Kissinger cho biết chỉ còn một vài chi tiết nhỏ cần thông tin thêm trước khi thông tin về ký kết.

Cuộc đàm phán HK/CSVN đã bắt đầu tại Paris thành phố ngày 13/4/1968, trong thành phố “vừa đánh, vừa đàm”. Hànội muốn kéo dài đàm phán để thành phố Mỹ vì phong trào phản chiến ngày càng lan rộng, đòi Mỹ phải rút khỏi VN. Còn HK thì cần thông tin gian để thành phố MN hiểu chiến thành phố CS ngừng cuộc thành phố tuy nhiên thành phố do. Trong bản năm sau đó, HK xúc tiến với thành phố tăng thành phố QLVNCH, bình thành phố nông thôn để thành phố hiện thành phố ngừng “ngừng cây có ruộng”, thành phố lập các ngân hàng phát triển nông thôn và kinh doanh phát triển kinh thành phố thông tin.

Thành phố giữa năm 1972, tình thành phố VN đã có biến chuyển lớn. Nixon ra lệnh tái oanh thành phố miền Bắc, rào mìn phong thành phố của thành phố Hànội và thành phố phòng để ngừng chặn nguồn tiếp thành phố của thành phố XHCN giúp BV. Nixon cũng đã thành công trong với thành phố thị trường bang giao với TC và ký thành phố SALT với LX. Thành phố hai thành phố này để cam kết sẽ áp lực Hànội thành phố một để thành phố tranh. Trong khi đó QLVNCH đã tái chiếm Quảng Trị, còn thành phố Mỹ, đang điện ra cuộc về với thành phố giữa thành phố viên về câu McGovern và điện về Nixon. Hànội cho rằng đây là thành phố để thành phố công hòa bình, giành thành phố lại. Do đó, thành phố cuối tháng 7/1972, khi cuộc một để đàm tái thành phố, Hànội thành phố ra hòa hoãn không còn đòi hỏi về chính quyền Nguyễn văn Thiệu.

Ngày 11/9/1972, BV đưa ra đề nghị mới “giới quy định về nđm b MNVN là phải xuất phát từ tình hình thực tế có hai chính quyền và các lực lượng chính trị khác. Do đó cần thành lập một chính phủ hòa hợp dân tộc lâm thời gồm ba thành phần ngang nhau, để đang mới công việc trong thời gian quá độ, để tiếp tục công việc của chính phủ do dân chọn”. Hai tuần sau, trong cuộc họp đàm phán lần thứ 19, lần đầu tiên BV đồng ý một cuộc ngừng bắn tạm thời cho việc giới pháp chính trị cho MNVN. Ngày 8/10/1972 Hànội đưa ra bản đề thảo hiệp định, gồm những hiệp định ý tứ tặc để nghiễm nhiên HK kèm theo một số điều kiện của họ, để hai bên thảo luận trong khuôn khổ tạm thời. Bản đề thảo của Kissinger thông qua và một lịch trình tiến hành đàm phán của hai bên chấp nhận:

- Ngày 18/10, HK ngừng oanh tạc và tháo gỡ mìn ở các căn cứ của BV. Cùng ngày, Kissinger đến Sài Gòn tham khảo với VNCH về bản đề thảo hiệp định.
- Ngày 24/10 Kissinger và Thủ tướng phê chuẩn bản đề thảo sau khi đàm phán chính phủ VNCH đồng ý.
- Ngày 26/10 bản văn hiệp định được ký kết tại Paris.
- Ngày 27/10 cuộc ngừng bắn bắt đầu.

Lúc đó, LĐT đòi ngừng bắn ngày 31 tháng 10, nhưng bản Kissinger bác bỏ vì đây là cuộc ngừng bắn tạm thời, nên phải thi hành ngay sau khi hiệp định được ký. Nếu muốn ngừng bắn ngày 31 thì hiệp định sẽ ký kết ngày 30. (4)

Trong hiệp định có một vài điều khoản bất lợi, song Kissinger phải chấp nhận, vì HK cần có một hiệp định hòa bình trước ngày bầu cử tổng thống 7/11 sắp tới. Về điều duy nhất mà CSBV không chấp nhận là việc rút quân của họ khỏi MN. Nixon cho rằng “HK không có cách nào bắt buộc BV phải nhượng bộ điều này”. LĐT luôn nói rằng “Quân đội Miền thì rút về Miền, còn quân đội VN đóng trên đất nước VN, thì rút đi đâu?” (5) Ông cố dùng lập luận đó để kéo dài đàm phán. Nixon thừa nhận: “Dù VNCH có xoay ngược các thủ tục, tái chiếm Quảng Trị và cố thủ Bình Long, nhưng BV vẫn còn chiếm đóng nhiều khu vực rộng lớn ở Miền Bắc theo khu PQS và trên vùng Cao nguyên. Nếu đi đến hòa giải thì đòi BV phải cho không những lãnh thổ mà VNCH không thể giành lại được, thì BV sẽ chọn con đường, thà đồng ý đi tới hòa giải còn hơn. Nếu cố khẳng định đòi BV phải rút ra khỏi MNVN thì tất cả đã không có hiệp định hòa bình”. Giới giới quy định nan đề này, HK chỉ đòi Hànội hứa sẽ không đưa quân vào Miền Bắc. Nixon hy vọng nếu BV giới hạn ở đó, các lực lượng của họ ở Miền Bắc sẽ phải rút ra, nếu không thì tan rã. Đòi hỏi của HK được Hànội đồng ý, hai bên chấp nhận một thời khóa biểu ký kết hiệp định như sau. (6)

Theo đúng lịch trình, ngày 18/10/1972 Kissinger rời Paris đi Sài Gòn trình bày bản đề thảo HĐ với chính phủ VNCH sau đó đến Hànội dàn xếp một vài điều kiện thu hẹp và phê chuẩn bản văn. Tại Sài Gòn, Kissinger chuyển đến Thủ tướng riêng của Nixon để ngày 16/10/1972. Nixon cho rằng trong bản năm cũ quy định ông “Đã đồng ý sau lập chính phủ và nhân dân VNCH, ngừng hẳn sự tranh chấp của cả hai, nhưng chấp nhận xâm lấn và bạo lực quy định quy định về tiếp nhận lại chính trị của mình”. Hoa Kỳ “cũng không bao giờ chấp nhận việc BV một giới pháp nào, có thể đồng ý để tiếp nhận lại chính trị của MN. Chúng tôi trước tiên tôn trọng lập trường là duy trì chính phủ dân chủ và bạo lực để nhân dân tự do VN có thể quy định tiếp nhận lại mình”. Để chấp nhận tình hình sắp đến, khi cuộc xung đột quân sự chuyển sang để tranh chấp chính trị, Nixon viết rằng: “Nếu như ta có thể mở ra hiệp ước trong chiến tranh thì tôi tin là ta cũng phải mở ra hiệp ước trong hòa bình. Ý định của chúng tôi là quy định tâm tôn trọng những điều khoản trong các hiệp định và thỏa thuận ký kết với Hànội và tôi cũng biết rằng đó cũng là thái độ của chính phủ Ngài. Chúng tôi đòi hỏi phải có qua có lại và đã cần nhận thức cho cả hai bên các đồng

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Qu& Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

minh l& n c& a h& bi& t r& nh& th&. Tôi xin cam k& t v& i Ng&ai r& ng b& t c& m& t s& b& i tín nào v& phía h&, cũng s& b& chúng tôi lên án kh& c khe nh& t và nó s& có nh& ng h& u qu& tr& m tr& ng nh& t”. (7)

Đ& th& o hi& p đ& nh ra đ& i trong hoàn c& nh c& p bách, có nhi& u đ& i m b& t l& i cho VNCH, do đó, tr& c khi đi Sài Gòn, Nixon căn đ& n Kissinger tránh ch& m trán v& i Thi& u. Sau 5 ngày th& o lu& n, Kissinger r& i Sài Gòn mang theo b& c th& c& a Thi& u g& i Nixon trong đó tóm l& c nh& ng đ& m ph& n đ& i c& a VNCH. Khi t& gi&, Kissinger yêu c& u Thi& u: “Tôi yêu c& u có m& t s& đ& ng ý gi& a chúng ta là không ti& t l& cho báo chí bi& t b& t c& đ& i u gì đang đi& n ti& n. Hãy làm nh& chúng ta đã có đ& c m& t bu& i h& p xây đ& ng”. T& i phi tr& ng TSN, Kissinger th& y m& t đ& m ký gi&, và nhi& p & nh viên ch& c s& n. Ông ng& ng l& i vài phút, m& t phóng viên h& i: “chuy& n đi này có đ& c vi& c, có xây đ& ng không?” Ông tr& l& i: “đ& c vi& c và xây đ& ng. Nh& b& t c& l& n nào tôi đ& n đây”. (8). Nh& v& y, Kissinger đã th& c hi& n tr& n v& n m& i vi& c: đ& n Sài Gòn tham kh& o b& n đ& th& o hi& p đ& nh v& i VNCH. Đón nh& n nh& ng đòi h& i s& a đ& i c& a TT Thi& u, Kissinger đã có c& đ& t m hoãn vi& c ký t& t hi& p đ& nh v& i L& T nh& đã đ& tr& u. Kissinger cũng đã gi& đ& ng cam k& t m& t đ& m v& i L& T, không ti& t l& b& t c& m& t đ& i u gì v& th& i đ& i m ký k& t và ng& ng b& n. Vi& c tham kh& o v& i VNCH nh& ông tuyên b& “đ& c vi& c và xây đ& ng”, nghĩa là m& i vi& c êm xuôi, vi& c ký t& t s& ti& n hành. Nh& th&, Hàn& i an tâm m& i k& ho& ch không có gì thay đ& i, li& n ra m& t l& nh l& i đ& ng ngày ng& ng b& n nh& trình bày trên.

Ngày 3/11/1972 -b& n ngày tr& c khi dân chúng M& đi b& u t& ng th& ng và qu& c h& i, trong cu& c v& n đ& ng tranh c& & Rhode Island, Nixon ti& t l& th& a && c hòa b& nh đ& t đ& c v& i BV ph& i đ& p & ng 3 đ& i m mà ông đ& a ra ngày 8/5: M& t là ng& ng b& n trên toàn c& i Đ&ng Đ& ng, không nh& ng & VN mà c& & Lào và Cam b& t n& a. Hai là h& i h& ng tù binh M& và gi& i quy& t v& n đ& ng & i M& còn m& t tích trong cu& c chi& n. Ba là nhân dân MNVN có toàn quy& n quy& t đ& nh t& ng lai c& a h&, không đ& c áp đ& t m& t chánh quy& n c& ng s& n ho& c liên hi& p nào trái ý nguy& n c& a h&. Nixon th& a nh& n có m& t vài chi ti& t c& a hi& p đ& nh c& n đ& c nghi& n c& u vì t& m quan tr& ng c& a nó và “đ& i u quan tr& ng nh& t là chúng ta s& p ch& m đ& t cu& c chi& n này, ch& m đ& t cách nào đ& có m& t n& n hòa bình th& c s& trong nh& ng năm s& p đ& n. Đó là nh& ng gì mà nhân dân HK mong mu& n”. (9)

Ngày 7/11, Nixon tái đ& c c& nhi& m k& hai v& i s& phi& u b& u k& l& c. Có th& nói, vi& c trì hoãn ký t& t hi& p đ& nh khi& n CSBV b& “h& ” khi ra m& t l& nh t& n công khi có ng& ng b& n, là m& t th& đ& n có tính toán c& a HK. H& m& n tay BV công b& b& n hi& p đ& nh tr& c ngày b& u c& & M& đ& c tri M& th& y r& ng Nixon đã làm đ& ng l& i h& a; ch& m đ& t chi& n tranh VN trong nhi& m k& c& a ông. M& t khác h& mu& n cho th& gi& i th& y r& ng Hàn& i s& không bao gi& th& c hi& n nghi& n ch& nh H& Đ. Chính BV đã vi ph& m H& Đ ngay c& tr& c khi nó có hi& u l& c. Ngoài ra, s& dĩ H& Đ ch& a th& ký đ& c vì HK coi nh& ng đòi h& i c& a TT Thi& u là chánh đ& ng, c& n ph& i bàn th& o thêm v& i BV. Nhân đó áp l& c Hàn& i ph& i ch& p nh& n ba đ& m c& a Nixon. Qu& th& c, H& Đ Paris 1973 đã th& a m& n ph& n l& n nh& ng đòi h& i c& a ông Thi& u và HK. Và cu& i cùng giúp VNCH rút kinh nghi& m đ& đ& i phó khi H& Đ chánh th& c ra đ& i. (10)

* Thay đ& i lịch sử :

Vì nh& ng đ& m trên, tôi r& t thích thú khi th& y Gs Nguy& n ti& n H& ng đ& c p đ& n s& ki& n -mà b& n thân tôi là ch& ng nhân- trong quy& n H& s& m& t Dinh Đ& c l& p. Song tôi h& t s& c ng& c nhiên, khi

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Qu& Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

th&y tác gi& đã mang m&t s& ki&n x&y ra vào ngày 26/10, gán nó vào ngày 17/10. Và t& s& ki&n này m& đ&u cho câu chuy&n tranh cãi gay g&t gi&a Kissinger v&i TT Thi&u và bí th& Hoàng đ&c Nhã khi Kissinger đ&n Sài Gòn t& 18 đ&n 23 tháng 10/1972. Đó là n&i dung Ch&ng V – M&u đ&c c&a Kissinger, đ&c b&t đ&u nguyên văn nh& sau:

“Vào lúc năm gi& chi&u ngày 17-10-1972, ông Thi&u ra l&nh cho B& TTM g&p rút chuy&n v& Sài Gòn m&t t&p tài li&u v&a b&t đ&c c&a Vi&t C&ng, tìm th&y d& i h&m m&t tên chính &y thu&c t&nh Qu&ng Tín. Đ&c ch& kh&n c&p b&ng máy bay nh&, r&i máy bay tr&c thẳng qua Đà N&ng, các tài li&u này v& t&i bàn gi&y ông Thi&u lúc n&a đêm. Ông v&i v& đ&c, h&t s&c s&ng s&t vì nh&n ra ngay r&ng cán b& CS, trong m&t t&nh l& cô l&p & mi&n Trung, còn bi&t đ&c nhi&u chi ti&t v& hòa đàm Paris h&n là chính n&nh. Tài li&u mang tên “Ch& đ&n t&ng quát v& ng&ng chi&n” có n&i dung d&ng nh& l&y t& b&n s& th&o hi&p đ&nh lúc &y đang đ&c Kissinger và Lê đ&c Th& th&ng th&o t&i Pháp, và ti&t l& nh&ng nh&ng b& c& b&n c&a Kissinger. Cho đ&n lúc &y, Thi&u ch&a h& bi&t gì đ&n b&n đ& th&o cu&i cùng c&a hi&p đ&nh, và ch&ng đ&c Kissinger thông báo gì c&. V&y mà t&i m&t t&nh l& h&o lánh xa xôi, phía nam Đà N&ng, quân, cán CS đã đang b&t đ&u h&c t&p các tài li&u đó r&i, và đ&a vào đó đ& chu&n b& hành quân. N&i b&t nh&t ph&i k& đ&n chi ti&t liên quan đ&n chi&n l&ng và chi&n thu&t c&a BV nh&m duy trì l&c l&ng t&i mi&n Nam sau khi có tuyên b& đình chi&n”. Sách vi&t ti&p: “Sau này, k& l&i, lúc đ&c xong tài li&u ông nói: “Đó là l&n đ&u tiên tôi bi&t đ&c là mình đã b& M& qua m&t. Ng&i M& nói v&i tôi là v&n còn đang th&ng thuy&t, là ch&a có gì đ&t khoát c&, th& mà bên kia đã có đ&y đ& tin t&c r&i” (Tr.145-46)

Có l& xu&t phát t& HSMĐDL, mà quy&n No Peace, No Honor - Nixon, Kissinger and Betrayal in Vietnam do Ti&n sĩ Larry Barman xu&t b&n năm 2001, đã vi&t: “On October 17 Thieu received a captured enemy document found in an underground bunker in a remote VC district in Quang Tin province. Titled “General Instructions for a Cease-Fire”, Thieu now realized that “communist cadres in an isolated province of Central Vietnam knew more about the details of the Paris talks than he did”. (Page 161) Sách c&a giáo s& Barman đ&c Giáo s& Nguy&n m&nh Hùng chuy&n d&ch sang Vi&t ngữ: Không Hòa bình, Ch&ng Danh đ& v&i l&i đ& t&a c&a ông Hoàng đ&c Nhã xu&t b&n năm 2003.

Sau đó đ&n quy&n Đ&t N&c Tôi c&a c&u th& t&ng Nguy&n bá C&n, cho bi&t “Ngày 19 tháng 10 năm 1972, Kissinger đ&n Sài Gòn đ& thuy&t ph&c TT Thi&u ch&p nh&n b&n th&o hòa &&c ch&m đ&t chi&n tranh....T&ng nên nói thêm r&ng ngày 17/10/1972, t&nh Qu&ng Tín đã t&ch thu đ&c m&t tài li&u c&a CSBV g&i các đ&n v& trong Nam t&a đ& “Ch& th& t&ng quát v& m&t cu&c ng&ng b&n”, trong đó có m&t l&nh quan tr&ng nh&t là các đ&n v& VC ph&i m& t&n công cao đi&m chi&m đ&t giành dân càng nhi&u càng t&t, đ& n&i r&ng vùng ki&m soát c&a b&n chúng. Thì ra hai ngày tr&c khi TT Thi&u đ&c trông th&y b&n đ& th&o hòa &&c, thì Hàn&i đã “bán” đ&c cho Kissinger đi&u kho&n “ng&ng chi&n t&i ch&”(stand-still cease fire) nên đã ch& th& các đ&n v& MN c&a b&n chúng khai thác t&i đ& th&ng l&i này. Còn Kissinger thì ng& r&ng có th& áp l&c đ&c TT Thi&u đ& ngày 21/10/1972 bay sang Hàn&i h&u ký t&t (initial)”. (Tr. 259-260)

Quy&n HSMĐDL còn ti&t l&, sau khi nh&n b&n đ& th&o hi&p đ&nh t& tay Kissinger vào bu&i sáng 19/10/1972, TT Thi&u giao cho Hoàng Đ&c Nhã nghiên c&u tr&c khi g&p l&i Kissinger vào 5 gi& chi&u. Nhã phân phát cho Ngo&i tr&ng Tr&n Văn L&m, C& v&n Nguy&n Phú Đ&c và Đ&i s& Tr&n Kim Ph&ng m&i ng&i m&t b&n sao đ& tham kh&o tr&c. Đ&n tr&a, Nhã m&i h& dùng c&m & nhà hàng La Cave. Ng&i vào bàn, Nhã h&i ngay: “Quý v& nghĩ th& nào?” H& tr& l&i: “Không

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Qu& Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

đến nơi nào. Chúng tôi từng nghe còn thấy họ nói a”. Nhã gay gắt “Thế nào là không đến nơi nào? Quý vị đã đến các chỗ chưa?” (Tr.154) Sau đó Nhã tiếp dinh Địch lập gia đình ông Thiệu đòi thêm thì gia đình nghiên cứu và đề nghị “Xin anh bố bố trí hộ nhậm gia đình”. Thiệu đáp “Nhưng mình đã lập hộ gia đình”. Ts Hoàng viết tiếp nguyên văn như sau: “Cùng một lúc, ông Thiệu lập tức nhậm ngay đến các nhà báo cáo khẩn cấp các bộ phận quân đoàn cho biết đang tập trung theo đúng những chỗ ghi trên những tài liệu tịch thu. Nhã nói ‘mình phải triệu tập tất cả các thành viên và Sài Gòn sáng ngày mai, và em sẽ lấy đó làm cái cớ hoãn cuộc họp với Kissinger’. Thiệu quy định những không cho Kissinger biết về những tài liệu tịch thu, vì ông muốn để xem Kissinger sẽ nói gì về những điều kiện ông ta đã thỏa thuận với BV; ngoài ra Thiệu không muốn cho Kissinger có dịp để cảnh giác đó chính là chính sách phòng tuyến tuyên truyền của CS. Thiệu nghĩ rằng để cho Kissinger với những tài liệu tịch thu đó thì chính gây thêm căng thẳng mà thôi”. (Tr.171-72. Tác giả ghi chú: phỏng vấn Hoàng Địch Nhã ngày 23-7-1985)

Địch đoán văn trên, những nhân chứng hiện nay còn sống ở HK như Địch từng Cao Văn Viên -cựu Tổng TMT, Địch tá Hoàng Ngọc Lung -cựu Trưởng phòng Nhì/B TTM, Tr/tá Ngọc, T/tá Thành, Đ/úy Nguyễn Cao Thăng... và cựu Tr/tướng Địch Văn Quang ở Canada, sẽ đánh giá TT Thiệu là người nói dối. Vì vào ngày 20/10 làm sao ông có đến các tài liệu tịch thu ngày 25/10, để để cho với Kissinger? Vì thế ông “quy định những không cho Kissinger biết tài liệu đó”. Và làm sao có việc “các quân khu báo cáo khẩn cấp đang tập trung theo đúng những chỗ ghi trên những tài liệu tịch thu”?

Tóm lại, không có gì chứng tỏ Kissinger nói dối. Ông đi Sài Gòn, trao nguyên văn bản đồ theo họ tiếp nhận để theo lộ trình và ông đã có áp lực VNCH ký kết. Điều đó cho thấy ông đã làm đúng họ gia đình và LĐT, có những vụ Hànội mới tin chính là hai bên sẽ ký kết vào 24/10 như đã thỏa thuận. Ông cũng đã có thuyết phục TT Thiệu suốt 5 ngày, những ông Thiệu nêu ra những điều kiện rất chính đáng đòi phải sửa đổi, và ông đã chấp nhận. Do đó, khi rời Sài Gòn, ông đã báo ngay cho LĐT biết là hai bên chấp thuận hoàn toàn tất cả họ tiếp nhận.

Trái lại, Nhã lên án Kissinger nói dối, bằng cách thay đổi lịch sử, để để những chuyện không có thật. Họ quân là từng thấy VNCH mang tin ông nói dối. Thanh danh để để cho bọn họ. Lúc đến quy định, để để TT Thiệu tin cậy, trao cho quy định cao cấp riêng, thế họ gia đình đây hai ông Hoàng Địch Nhã và Nguyễn Tiến Hoàng có dám dính chính, nói lên sự thật để để gia đình oan cho người đã khuất hay chưa?

Họ quân của việc trao trả sẽ khiến lịch sử của gia đình lãnh đạo VNCH, thấy ra chính có Hoàng Địch Nhã -nguyên em bà con của ông Thiệu và bè bạn của Nhã mà tuấn để để cho trên đời 30, đã làm mình Nam sống.

Đó là những bất hợp pháp dân tộc khi với lãnh đạo quân gia đình với những mặt để để vào để để em họ mà ông “tin cậy và coi là một chuyên gia về HK”. Nhã họ của HK “đã nhậm để để những phong cách, đáng để để, cũng như những tin lỗi của người Mỹ” và “phong cách lập các kiểu Mỹ con, gia đình chi chính mà lái xe Mustang mui trần, rời Mercedes công nghệ để để ra các phần phần những Sài Gòn. Đó là biết hiểu của sẽ phê bình và để để quy định” hoặc “một số chính khách của Việt Nam đã coi anh ta như là người thiệu kinh nghiệm, kiên cường và hay lập để để quy định thế”. Đó là những nhân xét của Ts Nguyễn Tiến Hoàng (11)

Lịch sử và nhân chứng

Tác Giả: Lê Qu& Lâm

Thứ Tư: 26 Tháng 8 Năm 2009 04:23

C& Phan, t&ng Tr&ng không đ&u hàng. Nh&ng s& đ&i run r&i, đ&i tá Nguy&n Thành Trí –t& l&nh phó S& đoàn 369 TQLC, nhìn th&y ông suy y&u sau nhi&u đêm m&t ngũ, không đành b& l&i nên tr&ng m&t áo phao vào ng&ng i ông đ& b&i ra tàu.

Đ&n tr&a ngày 29/4/1975, toàn b& c&p ch& huy & B& T&ng Tham M&u đ&u di t&n, ch& còn đ&n đ&c t&ng Tr&ng vì cái quy&t đ&nh c&a t&ng Cao Văn Viên b& nhi&m ông làm ph& tá T&ng TMT. Đúng m&t tháng tr&ng c, ông không đ&ng c ch&t v&i Vùng I n&i ông tr&n nh&m, thì nay ông s& cùng ch&t v&i QLVNCH t&i c& quan đ&u não này. Nh&ng cũng do c& tr&i run r&i, t&ng Nguy&n Cao K& vào phút ch&t, đ&ng tr&c thẳng xu&ng B& T&ng Tham M&u, đ& n&m tình hình, xem có th& c&u vấn đ&ng c gì không? N&i đây v&ng l&ng ch& còn t&ng Tr&ng mà thôi. T&ng K& đ&a ông lên tr&c thẳng bay ra h&m đ&i.

Ba m&ng i hai năm qua s&ng & h&i ngo&i, ông âm th&m ray r&t v&i l&m l&i c&a mình (có l&i v&i th&ng c&p, và l&i v&i thu&c c&p). Chính bà Tr&ng cũng chia s& v&i ông: ch&ng bà cũng có l&i...Nh&ng ông không nh&c đ&n cái l&nh “tàn nh&n” c&a TT Thi&u ngày 13/3/1975. Sau khi ông qua đ&i, c&u phó Đ& đ&c Tho&i m&i ti&t l&. Ông c& gi& uy tín TT Thi&u đ&n cu&i đ&i, trong khi nh&ng đ& t&ng th&ng, “& nhà mát ăn bát vàng, s&m cao bay xa ch&y” l&i vi&t sách s&a đ&i l&ch s& đ& bi&n minh cho lãnh t&, khi&n TT Thi&u mang thêm tai ti&ng: là k& nói đ&i.

Chú thích:

1. Nguy&n Tú, Đi&m t&t cùng c&a s& ô nh&c, Tivi Tu&n san, Úc châu 06-02-2002.
2. Lê Qu& Lâm, Vi&t Nam Th&ng và B&i, Ng&c Thu xu&t b&n, Sydney, 1993, Tr.424-425)
3. Nguy&n Ti&n H&ng & Jerrold L. Schecter, H& S& M&t Dinh Đ&c l&p, C & K Promtions Inc, Los Angeles, 1987, Tr. 194/195.
- 4+5. Lê Đ&c Th&, Bài nói chuy&n v&i L&c l&ng Phòng không/Không quân BV. (Tài li&u do QLVNCH t&ch thu h&i tháng 3/1973).
- 6- Richard Nixon, No More Vietnam, Arbor House, NY, 1985, P. 152/153.
- 7- Nguy&n Ti&n H&ng & Jerrold L. Schecter, S&d, Tr. 149-152.
- 8- Nguy&n Ti&n H&ng & Jerrold L. Schecter, S&d, Tr. 182.
- 9- Stephen E. Ambrose, Nixon –Volume II, The Triumph of a Politician 1962-1972, Simon & Schuter, London, 1989, P.643-44.
- 10- Lê Qu& Lâm, S&d, Tr. 426.
11. Nguy&n ti&n H&ng & Jerrold L. Schecter, S&d, Tr.80.
- 12- L& Giang, Can tr&ng trong chi&n b&i – Hành trình c&a m&t th&y th&, Báo Vi&t Lu&n, Úc châu 06-04-2007.